

(be)leven

Voorwoord

Voor u ligt een nieuw nummer van (be)leven, het speciale magazine van SallandWonen. In dit nummer draait het voor een groot deel om de levensverhalen van onze huurders. We vinden het ook belangrijk om een plek in te ruimen voor onze samenwerkingspartners. Zo krijgen Humanitas (Raalte) en ut Huus (Olst) de kans om iets te vertellen over hun goede werk.

Waarom (be)leven?

In de herfst van 2019 dachten we het laatste nummer van (be)leven te hebben uitgebracht. Een editie die volledig in het teken stond van het 100-jarig bestaan van de volkshuisvesting in Salland. Zelf waren we bijzonder trots op dit jubileumnummer en we kregen ook veel enthousiaste reacties van huurders. We hebben daarom besloten om nu en in de toekomst toch weer een (be)leven uit te brengen. We doen dat minder vaak dan vroeger, omdat we u ook goed kunnen bereiken met brieven, de website en berichten op social media, maar af en toe vindt u dit magazine dus weer in uw brievenbus.

Altijd bereikbaar

In deze coronatijd is het even behelpen, maar SallandWonen is telefonisch en per mail altijd bereikbaar. En we houden onze website www.sallandwonen.nl zo actueel mogelijk. Zodra het weer kan, gaan we onze balie natuurlijk weer openen, want we hechten veel waarde aan het directe contact met onze huurders. Momenteel werken we nog veel vanuit huis en gaat veel per telefoon, maar voor een belangrijk gesprek is het altijd mogelijk om een 'gewone' afspraak te maken. We kunnen dan bij u thuis komen of we spreken af in ons pand aan de Domineeskamp in Raalte. Wat u het best uitkomt!

Hart onder de riem

Tot slot wil ik u graag namens alle collega's een hart onder de riem steken. Weet dat u altijd bij ons terecht kunt als het gaat om financiële of andere problemen. Zeker in deze heftige coronatijd moeten we elkaar voorthelpen. We kunnen niet alles oplossen, maar denken graag met u mee.

Dan rest mij nog alle huurders en medewerkers, die aan deze (be)leven hebben meegewerkt, te bedanken. Ik wens u veel leesplezier en hoop dat we net zoveel enthousiaste reacties mogen ontvangen als na het verschijnen van de vorige editie.

Marijke Kool

Directeur-bestuurder SallandWonen

4-5

Bennie Temmink

Supervrijwilliger voor speeltuinvereniging 'De Blekkerhoek'

8-9

Minie Kettelarij van ut Huus

Spin in het web van welzijnsactiviteiten in Olst-Wijhe

12-13

Reneé Dijs en Annie Kappert van Humanitas Raalte

Bieden hulp én een luisterend oor

16-17

Marijke Vlierhuis en Paulien Jansen van SallandWonen

Tuinbeleid is in de maak: van grijs naar groen

6-7

Lichelle Roozeboom en Sylvester Weulink

24/7 het strandgevoel in de huurwoning

10-11

Nun van Boven-De Zoete

Sallandse qua aantal woonjaren, maar Westlandse in het hart

14-15

Johan Wilmink

Is hartstochtelijk verzamelaar, maar niet ten koste van alles

Speeltuinenvereniging 'Blekkerhoek' is blij met supervrijwilliger uit de wijk

Het noaberschap stroomt bij Bennie Temmink door de aderen

Elke maandag komen ze bij elkaar. Soms een hele dag, soms alleen 's middags. De (circa zes) vrijwilligers van het klusteam spannen zich dan zo'n vier uurtjes op alle mogelijke manieren in om speeltuin 'Blekkerhoek' in Raalte in prima conditie te houden. En na afloop? "Dan drinken we gezellig een pilsje", zegt Bennie Temmink (71) in sappig Sallands dialect. "Maar nooit meer dan twee. Het moet wel leuk blijven."

Het bestuur van de speeltuinvereniging, kinderen en ouders zijn maar wat blij met vrijwilligers zoals Temmink. Zeker als je ook nog het aantal 'dienstjaren' (veertig) in ogenschouw neemt en als je ziet wat hij in de loop der jaren aan gratis materialen heeft geleverd. Het is dan ook niet vreemd dat het Koning Willem-Alexander vorig jaar behaagde om hem te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Met zijn echtgenote is hij één van de oudste bewoners van de fraai opgeknapt wijk Blekkerhoek. Een moderne buurt met een volks karakter. Als medewerker van Bouwbedrijf Gebr. Meijer heeft hij aan vele huizen in de gemeente Raalte gewerkt waaronder dus ook die in zijn eigen wijk. "Ik weet nog dat Hein Meijer, de toenmalige directeur, destijds bij me kwam met de mededeling dat hij het onderhoud van de huurwoningen van Beter Wonen wilde oppakken. Dat was veel aannemers te min, maar hij zag het wel zitten. En we hebben het mooi aan het draaien gekregen. Ons motto was altijd: iedere bewoner is een klant die goed en eerlijk moet worden geholpen. Ook al is het midden in de nacht. Ja, ik ben wel eens gebeld om 's nachts een deur open te breken omdat iemand de sleutel kwijt was...", aldus Temmink die eerst als timmerman actief was en later als uitvoerder op de loonlijst stond.

Was het een goede combinatie: werken bij Gebr. Meijer en vrijwilligerswerk bij de speeltuinvereniging?

"Zeker! We werden natuurlijk nog wel eens ingeschakeld voor renovatieklussen. En dan was ik er als de kippen bij om te kijken of ik iets met de oude materialen kon doen. Zo heb ik meerdere keukens uit woningen aan de Omloop op de kop getikt. En een verwarmingsketel. En plafonds en lampen uit het oude belastingkantoor. Ik had goed contact met de opzichters. Als ze wisten dat het voor de speeltuin was, gunden ze het me ook wel."

En nu u gestopt bent met werken?

"Nou, ik duik nog wel eens in de container van het bouwbedrijf. Daar zit altijd nog wel iets tussen dat we kunnen gebruiken. En met de leveranciers van destijds heb ik ook altijd goed contact gehouden. Zo blijft er bij Koolhof Schilderwerken bijvoorbeeld ook nog wel eens verf over wat ze niet meer gebruiken."

Is de speeltuin alleen bedoeld voor kinderen uit de wijk?

"Het is een openbare gelegenheid. En de zevenhonderd leden komen inmiddels overal vandaan. Zelfs uit Zwolle en Nijverdal. Dat is wel verklaarbaar, want de trein rijdt langs de speeltuin en dan zien ouders hoe leuk het hier is. Een jaarkaart kost 15 euro. Daar hoeft je het ook niet voor te laten."

Het noaberschap, is dat iets wat u in de loop der jaren heeft ontwikkeld?

"Ik heb het van huis uit meegekregen. Het zijn de genen van mijn moeder die ook al heel actief was."

Beperkt de noaberschap zich tot de speeltuinvereniging?

"Ach, mijn vrouw en ik hebben ook altijd het een en ander gedaan voor de buurman die 92 is geworden en vorig jaar is overleden. Dat doe je gewoon als je 47 jaar naast elkaar woont. Naast de klusjes gingen we op zondagochtend gezellig een kopje koffie drinken. Ik heb eigenlijk altijd wel het een en ander gedaan in de buurt. Ook vaak na het werk. Ik kan er ook niet zo goed tegen als het onderhoud te wensen overlaat. Dat is de aard van het beestje. Al doe ik inmiddels wel een heel stuk minder, want mijn rug laat het niet meer toe. Ik heb teveel gebuffeld in mijn leven."

Ik heb het noaberschap van huis uit meegekregen

We houden beiden heel erg van
zon, zee en het strandleven

Lichelle Roozeboom en Sylvester Weulink hebben continu het strandgevoel

365 dagen per jaar vakantie in en om je eigen huurwoning

Het gaat bijna ongemerkt. Na een half uur glijdt de werkstress als het ware van je rug. Je neemt de inrichting van de huurwoning van Lichelle Roozeboom en Sylvester Weulink in je op en het maakt je helemaal zen. Je moet zelfs de neiging onderdrukken om de schoenen te verruilen voor een paar teenslippers en de ober te roepen om een tropische cocktail te brengen.

365 dagen per jaar vakantie in je eigen huurwoning. Dat is het gevoel dat het jonge stel voor zichzelf wil oproepen. Je zou denken dat ze de coronatijd hebben aangegrepen om het vakantiegevoel te benadrukken, maar dit gaat verder terug in de tijd. “Voordat we naar de Göbelstraat in Raalte verhuisden, hebben we vijf jaar in het centrum van Heino gewoond. Daar hadden we de strandstijl al doorgevoerd in de inrichting. Dat was een appartement en nu beschikken we over een woning. We hebben dus meer ruimte voor allerlei accessoires”, zeggen ze lachend.

Lichelle wilde graag terug naar Raalte waar ze is opgegroeid. Het werd dus de Göbelstraat. “Een vriendin van mijn moeder heeft hier vroeger gewoond, dus ik wist dat het een fijne buurt was. Sommigen hebben misschien nog het beeld dat er veel ouderen wonen, maar dat is al lang niet meer het geval. Het is juist een leuke mix van allerlei leeftijden.”

Het was een vreemde verhuizing in mei 2020. Midden in het eerste coronajaar, dus alles moest goed op elkaar worden afgestemd om niet met teveel mensen tegelijk actief te zijn. Inmiddels hebben ze binnen vrijwel alles voor elkaar. Ook in de gang, bad- en slaapkamer is de strandstijl doorgetrokken.

Hoe dat er dan uitziet, blijkt wel uit de foto's bij dit artikel: veel lichte meubelen – sommige gemaakt door mensen met een beperking - gecombineerd met verschillende kleuren blauw. Wie wel eens op het eiland Santorini is geweest, krijgt ongetwijfeld een déjà vu. “Griekenland was de eerste vakantie van ons tweetjes. We houden beiden heel erg van zon, zee en het strandleven.”

Zijn jullie nu helemaal klaar met de strandinrichting of dient het volgende project zich al weer aan?

“We hebben nog iets af te maken bij de trap en het trapgat en we gaan zeker ook bezig met de tuin. Dat hebben we in Heino wel gemist. Ruimte voor plantjes en genieten van de tuin. Het is dan ook zeker de bedoeling om de lijn van binnen door te trekken naar buiten.”

Was het een grote overgang van een nieuw appartement naar een oudere huurwoning?

“Het mooie van de Göbelstraat is dat het meer leeft. We houden wel van het oudere sfeertje. Zo hebben we het schrootjesplafond op de bovenverdieping intact gelaten, maar het wel wit geschilderd. Het enige nadeel was dat het enigszins vies en met gebreken is achtergelaten. Zo zaten er wel twintig pluggaten in de badkamer en we moesten het helemaal ontkalken. Het zorgde niet voor een leuke start, maar inmiddels zijn we heel erg tevreden. We zijn voorlopig niet van plan om hier weg te gaan.”

Hoe is het contact met de buurt?

“Dat is prima. Nu we echt burens hebben, hou je gewoon meer rekening met elkaar. Als we de schutting schilderen en onze oudere buurvrouw vindt het mooi, dan helpen we haar toch even om de andere kant ook te doen! En dan geeft zij later een seintje dat het eten klaar staat. Mooi toch? Het is net of we elkaar al jaren kennen.”

Het is natuurlijk mooi om thuis het strandgevoel te creëren, maar er gaat toch niets boven de ervaring van het reizen. Wat wordt de volgende bestemming?

“Nou, we hebben voor volgend jaar eigenlijk Cuba op het programma staan. Dat is toch echt iets waar we heel erg naar uitkijken.”

Minie Kettelarij van ut Huus is de spin in het web van welzijnsactiviteiten in Olst-Wijhe

Ontmoeten, delen en dan verbinden!

Wonen, welzijn en zorg. Het zijn hele verschillende vakgebieden maar ze zijn nauw verwant. Minie Kettelarij, coördinator welzijn bij ut Huus in Olst-Wijhe, juicht het dan ook van harte toe dat de diverse partners meer en beter samenwerken. En zelfs vaste momenten hebben om met elkaar te overleggen. Hiermee wordt bijvoorbeeld voorkomen dat een situatie van hulpbehoevend naar zorgwekkend en van zorgwekkend naar schrijnend gaat.

Minie komt daarom graag zo vroeg mogelijk op huisbezoek. "Het is belangrijk om in te schatten of het gaat om een ondersteuningsvraag zodat men langer thuis kan wonen. Of om een participatievraag omdat duidelijk wordt dat iemand het contact met anderen mist. In een gesprek kan ik de wensen inventariseren en aangeven wat de mogelijkheden zijn. In die volgorde dus. De wensen staan centraal, niet het aanbod. Je helpt mensen over de drempel en je zorgt tegelijkertijd voor een warme overdracht naar andere organisaties of betrokkenen."

We kunnen haar beschouwen als de spin in het web van de welzijnsactiviteiten in de gemeente Olst-Wijhe. Op het ene moment heeft ze dus rechtstreeks contact met de doelgroep (b.v. senioren, statushouders). En daarna kan ze aan tafel zitten met inwoners die zich vrijwillig inzetten voor activiteiten als de multiculturele vrouwengroep of Hulpdienst. "De rode draad? Het draait altijd om ontmoeten, delen en verbinden!"

Weten de inwoners van de gemeente Olst-Wijhe de weg naar de welzijnsput van ut Huus goed te vinden?

"Helaas staat de meerwaarde van het welzijnswerk nog niet bij iedereen goed op het netvlies. Dat mogen we onszelf zeker aanrekenen. Eén van onze stagiaires heeft onderzoek gedaan en het blijkt dat het met de naamsbekendheid wel een stuk beter kan. De mensen moeten meer beseffen dat het bij welzijn niet alleen draait om zielige, oudere mensen."

Het werk wordt er niet gemakkelijker op in tijden dat het COVID-19 virus weer oplaait...

"Klopt. Het is anders. Het draait niet meer om wat we willen, maar om wat kan er nog. Het een-op-een contact kan nog

wel doorgaan, maar een aantal zaken staat wel stil zoals het vrijwillig vervoer. Gelukkig kunnen andere activiteiten zoals de bijeenkomsten voor mensen met geheugenproblemen en hun mantelzorgers (genaamd 'Huuskamer') wel doorgaan. Dit draaien we met hulp van vrijwilligers. We gaan dan snel in groepjes uiteen en je ziet meteen dat mantelzorgers elkaar opzoeken en ervaringen uitwisselen. Dat is natuurlijk erg waardevol."

In deze tijd zijn we met z'n allen wel meer aangewezen op het aloude principe van noaberschap

"Dat klopt, maar we zijn tegenwoordig wél minder afhankelijk van noaberschap dan vroeger. Overigens kan ik nu wel heel erg genieten van allerlei spontane initiatieven. Zoals die jongen van 14 uit Boskamp die overal in de straat een briefje door de deur gooit met het aanbod om boodschappen te doen. En een 30-jarige vrouw die zich bij ons meldt met het verzoek of ze samen met een statushouder mag koken."

In het welzijnswerk is het vermoedelijk wel erg belangrijk om de grenzen te bepalen. En vooral ook te bewaken.

"Inderdaad. Dat geldt voor zowel beroepskracht als vrijwilligers. Een goed voorbeeld is het stel dat te horen krijgt dat hun huurwoning wordt afgebroken en dat ze naar een woning aan de overkant mogen verhuizen. Deze mensen hebben geen kinderen en een klein sociaal netwerk. We zien ter plekke dat er behoefte is aan ondersteuning in de administratie. Via het project 'Financiën de baas' hebben we toen ondersteuning geregeld. Dus niet helpen met verhuizen of schilderen, maar wel meekijken met de administratie."

Kun je nog iets vertellen over een project waarop je trots bent en waarin de meerwaarde van het welzijnswerk in Olst-Wijhe goed naar voren komt?

"We hebben een heel leuk project in verzorgingshuis 't Weijtendaal in Wijhe. Daar kreeg men te maken met een gebrek aan vrijwilligers. En wij hebben statushouders die graag in de praktijk de Nederlandse taal leren. We hebben ze in contact gebracht met oudere bewoners. En dan juist degenen die het Sallands dialect minder goed beheersen en daardoor soms geen aansluiting vinden."

Het draait bij welzijn niet alleen om zielige, oudere mensen'

Het huis is echt wel
de basis van mijn bestaan

Nun van Boven geniet elke dag van haar huisje aan de rand van Olst-centrum

“Laat mij maar lekker thuis zijn”

De voordeur gaat open, maar blijft wel op een kier. Gedurende een paar seconden is het stil. Dan besluit ik mezelf voor te stellen en er volgt een warm welkom. “Je weet maar nooit wie je aan de deur krijgt”, stelt Nun van Boven-De Zoete resoluut. Ze mag dan 77 lentes oud zijn, maar in de bovenkamer heeft ze het allemaal nog prima op een rijtje.

Als je dit magazine onder ogen krijgt, is de kans groot dat de thermometer een temperatuur van boven de twintig graden aangeeft. Toch brengen we je even in kerstfeer. Het is namelijk de periode dat we in 2020 – tussen de lockdowns - op bezoek zijn bij Nun van Boven-De Zoete. Naast een prachtige verzameling decoratieve eieren valt het oog meteen op de gezellige kerstfeer.

In het bijzonder op een heel groot kerstdorp vol met lichtjes en geluidjes. “Het is een herinnering aan mijn overleden echtgenoot. Het is ook een manier om het in deze dagen leuk en gezellig te maken. Henk kreeg het ooit van een nichtje die het met een verhuizing niet meer wilde meenemen. Ja, er zijn door de jaren nog wel wat stukken bijgekomen”, zegt ze glimlachend. Om er meteen aan toe te voegen dat de uitbreiding wel is gestopt. “Een aantal jaar geleden moesten we voor deze gelegenheid de tafel nog uittrekken, maar dat is me nu te druk.”

We hebben hier duidelijk te maken met een liefhebber van huiselijke gezelligheid?

“Ja, het huis is echt wel de basis van mijn bestaan. Ik ga niet graag weg. Vind het heerlijk om te borduren en soms pak ik er een streekromannetje bij, maar het lezen gaat door de jaren heen helaas wel wat moeizamer. Televisie kijken? Alleen in de avond. Anders zit je zo de hele dag voor de buis.”

Inmiddels is ze al weer bijna 50 jaar woonachtig in een huurwoning van SallandWonen. In een straat aan de rand van het centrum in Olst. Het is één van die typische straatjes die zowel iets van vergane glorie als dorpse gemoedelijkheid lijken uit te stralen. “Het is er gezellig, al heb ik het meeste contact met de naaste burens. Er komen steeds meer jongeren te wonen en die werken natuurlijk allemaal.” Met zo’n woongeschiedenis kunnen we haar gerust als ‘ras-Sallandse’ bestempelen. “Nou, ik voel me hier thuis, maar ik ben wel een echte Westlandse. Dat ben je en dat blijf je.”

De blik gaat nog even naar het kerstdorp. Er is zelfs een groentezaak te vinden en dat is een mooie verwijzing naar dezelfde winkel die ze vroeger in Olst bestierden. “Het was hard werken, want mijn man stond al bij nacht en ontij op de veiling om groente en fruit te halen. Maar, we hebben

het altijd heel mooi gevonden om met verse producten te werken en onder de mensen te zijn”, vertelt ze met een vleugje weemoed in haar stem.

Als ik u zo hoor en zie, heeft het er alle schijn van dat u zich nog prima weet te redden

“O ja hoor! Ik kan de hond nog uitlaten, doe mijn boodschappen en ik kook ook nog zelf. Al moet ik bekennen dat ik wel wat luier word in de keuken en meer gebruik maak van opwarmmaaltijden. En gelukkig krijg ik hulp van de thuiszorg voor schoonmaak in huis en het onderhoud van de tuin.”

Heeft u nog wensen richting SallandWonen?

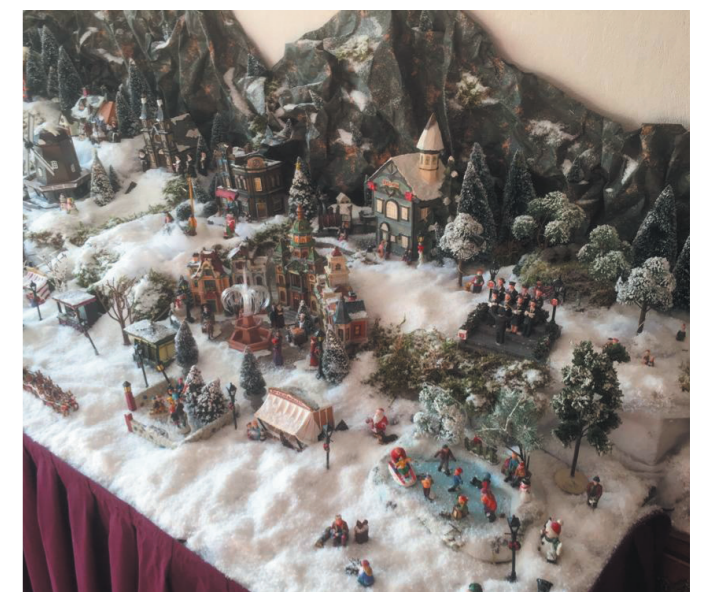
“Nee hoor, ik ben met weinig tevreden en ben ook geen klager. Bovendien, als ik een keer bel voor iets, word ik ook altijd prima geholpen.”

Ik snap dat u hier zo lang mogelijk wilt blijven wonen, maar ongetwijfeld heeft u al wel nagedacht over de fase na deze woning...

“Nou, als je het verzorgingshuis bedoelt, dan sla ik dat liever over. Ik hoop dat ik voor dat moment het deksel op de neus krijg...”

En het kerstdorp?

“Oh, daar heb ik al wel een bestemming voor gevonden. Dat gaat naar de kleindochter in Noorwegen!”

Humanitas Raalte probeert een deel van de financiële zorgen weg te halen

Met een gevoel van schaamte naar binnen en opgelucht weer naar buiten

Overal waar je komt, is corona een gespreksonderwerp. En het heeft logischerwijs altijd een negatieve lading. Reneé Dijs en Annie Kappert, respectievelijk coördinator en vrijwilliger van Humanitas Raalte, zijn de bekende uitzondering op de regel. Ze durven het echt hardop te zeggen: "Corona heeft ons veel goeds gebracht."

Natuurlijk moet je het lezen met een knipoog, want niemand is blij met de aanwezigheid van COVID-19. Maar, in dit geval heeft corona een positieve invloed op de organisatie van Humanitas Raalte. "Het bood de gelegenheid om de organisatie strakker neer te zetten. Voorheen waren we soms wel vier of vijf avonden per week actief met het oplossen van problemen en ordenen van papieren. Nu is het afgebakend met een financieel spreekuur op drie momenten: maandag, dinsdag en vrijdag. Telkens acht uur per dag. En we hebben ook geen overvolle wachtruimtes meer, want je moet van tevoren een afspraak maken. Bovendien is het nu meer geaccepteerd om vragen per mail af te handelen. Het is een stuk effectiever geworden."

Humanitas zet zich in Raalte heel erg in voor mensen met geldzorgen en helpt mensen ook met de thuisadministratie. Misschien een overbodige vraag, maar hoe nodig is het?

"Natuurlijk hebben wij stiekem de wens om ooit overbodig te worden, maar helaas is de praktijk heel anders. We hebben zo'n 1.300 deelnemers die regelmatig een beroep op ons doen. En reken er maar op dat de grote golf er nog aankomt als de financiële buffer wegvalt als gevolg van corona."

Dan lijkt het ons verstandig dat je je zo snel mogelijk meldt als je in deze situatie terecht komt. Toch?

"Ja, het eigen initiatief werkt een stuk beter. Heb je een maand huurachterstand? Ga in gesprek met SallandWonen of maak een afspraak met Humanitas! We snappen dat er misschien sprake is van een stuk schaamte, maar met ons spreekuur in De Buut (Swaenewoerd) zitten we mooi afgelegen. En veel mensen die hier met schaamte binnen komen, gaan vaak opgelucht weer naar buiten omdat we toch een deel van de zorgen kunnen wegnemen."

Er is veel verborgen leed?

"Dat kun je wel zeggen. En het wordt er niet beter op als je ziet hoe ingewikkeld het in dit land is om een uitkering of toeslagen aan te vragen. We hebben hier wel eens een Tweede Kamerlid en een wethouder van Olst-Wijhe op bezoek gehad. Die hebben we gevraagd om 'voor de lol' een bijstandsuitkering aan te vragen. Ze kwamen er niet uit... We zien ook dat veel mensen recht hebben op zorg- en huurtoeslag, maar angst hebben dat ze het weer terug moeten betalen."

Dan gaan de emoties soms alle kanten op?

"Los van de hulp bieden we ook een luisterend oor. De doelgroep wil graag zijn verhaal kwijt. Ja, soms lopen de emoties hoog op, maar daarna gaan we samen vrolijk aan de slag om de situatie te verbeteren."

We moeten het toch even vragen. Hoe doet SallandWonen het eigenlijk in jullie ogen?

"Vergeleken bij een jaar of vier geleden merk je dat er meer geduld is binnen de organisatie en dat ze er positiever in staan. Tegenwoordig wordt echt geprobeerd te vermijden dat de deurwaarder in beeld komt."

Is het lastig om huurders bij te staan, terwijl je tegelijk samenwerkt met de woningcorporatie?

"Nee, zeker niet. We zijn objectief, voor zowel deelnemer als woningcorporatie. We zijn heel duidelijk van mening dat iedereen baat heeft bij samenwerking. En dat we juist meer kunnen doen voor onze deelnemers dan vroeger toen alle betrokken organisaties nog op hun eigen eilandjes bivakkeerden."

Er is dus ook sprake van samenwerking met diverse partijen?

"Er is goed contact met partners als De Kern (maatschappelijk werk), gemeente Raalte, GKB (Gemeentelijke Kredietbank), SallandWonen en Vluchtelingenwerk. De relatie is nu zodanig dat we ook meer kunnen inzetten op preventie. En dat is natuurlijk erg belangrijk."

Wil je een afspraak voor het Financieel Spreekuur van Humanitas Raalte? Mail naar Ta.Raalte@humanitas.nl of bel met 06 4816 1070.

Corona heeft ons veel goeds gebracht

Als iemand in de buurt hulp nodig heeft,
staan we voor elkaar klaar

Johan Wilmink heeft z'n eigen mini-museum met antiek speelgoed

“Liever een mooi stuk speelgoed dan een week naar het strand”

Als je al wat langer verzamelaar bent, kom je vanzelf in groepen van gelijkgestemden terecht. Je komt elkaar tegen op beurzen in binnen- en buitenland en op de social media kanalen. Johan Wilmink (69) uit Raalte voelt zich er thuis. Hier voelt hij zich begrepen. Dat is in het ‘echte leven’ wel eens anders. “Iemand zei laatst nog tegen me: ‘Goh, dat je het niet allemaal verkoopt en er iets leuks mee gaat doen’. Pfff.”

Wilmink schudt zijn hoofd over zoveel onwetendheid. Gelukkig heeft hij met echtgenote Nel (70) iemand aan zijn zijde die het helemaal begrijpt als hij blij wordt van een aanwinst in zijn collectie antiek (blikken) speelgoed. “Ik verzamel zelf ook. In mijn geval zijn het Barbies en andere poppen.” We proberen de verzamelwoede te verklaren door een link te leggen met hun vroegere werk als binnenvaartschippers. Dat ze door het ontbreken van een vast adres aan de wal nu meer behoefte hebben aan huiselijkheid. Maar, dat is wat hun betreft niet aan de orde. “We hebben aan boord ook altijd gezelligheid gecreëerd. En vergis je niet wat op zo’n schip allemaal mogelijk is. Er was sprake van een flinke huiskamer.” Met een gerust hart kunnen we stellen dat de Wilminks hele nette verzamelaars zijn. In de huiskamer is van beide collecties iets te zien, maar het is zeker niet overheersend. Om het restant te kunnen bekijken, gaan we de trap op. In één van de slaapkamers treffen we een flinke hoeveelheid poppen en poppenhuisjes aan. En de zolder is het domein van de man des huizes. Hier staat een aantal vitrines met speelgoed. “Ik loop zo’n twee tot drie keer per dag naar boven. Even kijken, wat veranderen, soms wat schoonmaken. Dat werk.”

We kunnen ons voorstellen dat een verzameling gauw uit de hand kan lopen en dat je dan ruimte tekort komt. Hoe hou je het binnen de perken?

“In het begin groeit het natuurlijk snel, omdat je alles leuk vindt. Later word je kritischer en ga je ook meer ruilen en verkopen. Op beurzen zoals in Utrecht, Brussel of in Duitsland. Soms maken we er dan een weekendje weg van. Maar, we ruilen en verkopen ook wel via het internet. Of via rechtstreeks contact met andere verzamelaars.”

Wanneer zijn jullie eigenlijk in de bomenbuurt van Raalte komen wonen?

“In 1980 zijn we hier eerst in een flat gaan wonen en een jaar later betrokken we onze huidige woning aan de Iepensingel. Het is een mooie wijk die door SallandWonen behoorlijk is opgeknapt. En we kunnen hier aan de voorzijde heerlijk wegstaren. Ach, er is overal wel iets te vinden waarop je commentaar kunt leveren, maar het bevalt ons hier prima.”

Hoe is het gesteld met het aloude noaberschap in de buurt?

“Dit is inmiddels een gemengde wijk geworden. Jong en oud door elkaar en ook verschillende culturen. Iedereen is wel op zichzelf, maar dat is natuurlijk prima. Als iemand hulp nodig heeft, staan we wel voor elkaar klaar. Dat staat als een paal boven water.”

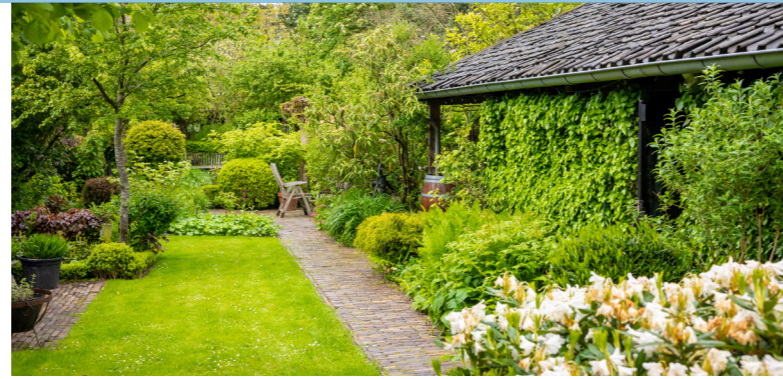
Hebben jullie tussen het varen door nog iets in het verenigingsleven kunnen doen?

Nel: “Ik ben 25 jaar actief geweest in het jeugdwerk. Daar ben ik via een mevrouw uit de buurt ingerold. Zij was toevallig ook schippersvrouw. Kinderen helpen met knutselen, dat was hartstikke leuk om te doen. Helaas zijn ze op een gegeven moment gestopt met het jeugdwerk.” Johan: “Ik ben pas drie jaar geleden gestopt met varen. En ik weet ook niet of ik zo’n verenigingsmens ben.”

Nog even terug naar het verzamelen Johan. Heb je er alles voor over om je collectie met een vurig gewenst item uit te breiden?

“Nou, er zijn wel een paar dingen waar ik naarstig naar op zoek ben, maar je moet wel realistisch zijn. Als het financieel niet kan, dan doen we het zeker niet. Maar voor ons beiden geldt wel: liever een mooi stuk speelgoed dan een week naar het strand.”

Van grijs naar groen!

Het zijn van die berichten in de regionale krant en op online media die iedereen weer even wakker schudden: 'Raalte behoort tot de top10 van meest versteende gemeenten in Nederland'. Hier zijn dus veel tuinen met klinkers en stoeptegels en weinig tuinen met plantjes en bomen te vinden. SallandWonen wil het graag anders zien. "Een groene leefbare omgeving, dat willen we toch allemaal?", stellen medewerkers Marijke Vlierhuis en Paulien Jansen.

SallandWonen vindt het belangrijk dat iedereen in een fijne groene woonomgeving woont. De twee medewerkers geven aan: "We moeten meer van grijs (beton) naar groen (natuur). Dit is één van onze speerpunten voor de komende jaren." Waarom?

1. Het voorkomt waterschade
2. Het gaat hittestress tegen
3. Meer biodiversiteit
4. En gezonder leven voor de mens!

We zien steeds vaker dat planten, struiken en gras worden vervangen door tegels omdat mensen denken dat dit makkelijker in onderhoud is en minder kost. Het tegendeel is waar, het verdwijnen van groen uit tuinen leidt tot kosten, schade aan wegen en straten en problemen met de waterafvoer.

Natuurlijk heeft SallandWonen respect voor smaak en keuzes, maar er dreigt wel een groot probleem. "Met al het beton zakt het water steeds moeilijker in de bodem. En met de verwachting dat de heftige regenbuien straks eerder regel dan uitzondering zijn, gaan we dus meer plekken zien waar het water niet meer weg kan. Je ziet nu al een verzadiging, met name in de paden achter de huurwoningen. Daarnaast zorgt groen ook voor minder hitte, de natuurlijke schaduw zorgt voor rust en een aangenaam temperatuurtje."

Heb je plannen om de tuin op de kop te zetten? De gouden tip van Marijke: "Gebruik minimaal 1/3 deel van de tuin voor groen!"

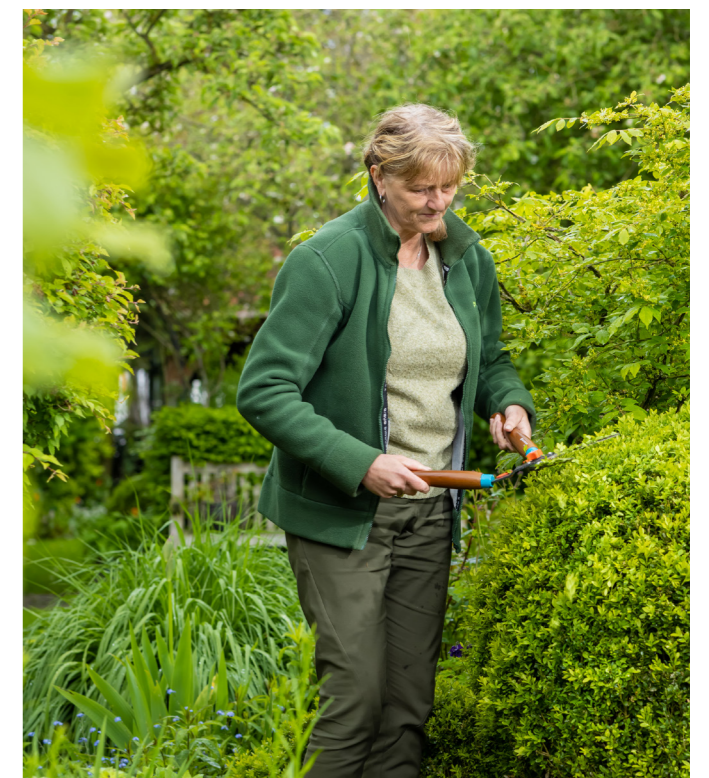
De tips van Paulien!

Een groene mooie tuin, hoe fijn is dat! Een slecht onderhouden tuin is dan ook voor veel mensen ergernis nummer 1. Paulien Jansen is één van de vele trouwe medewerkers van SallandWonen. Tijdens haar lange dienstverband heeft ze al vele mooie en ook minder fraaie tuinen voorbij zien komen. Zelf is ze groot liefhebber van tuinieren en daarom wil ze graag een aantal tips en suggesties geven. Doe er je voordeel mee en misschien ga je het nog leuk vinden ook!

1. In elke tuin hoort eigenlijk een passende boom of struik te staan. Het geeft schaduw en het levert een bijdrage aan een gezonde leefomgeving en de verdamping van water. Een boom of struik zorgt ook voor vogels in de tuin en door de schaduwwerking wordt jouw tuin een stuk spannender om te zien.
2. Hou er wel rekening mee dat een te grote boom, die niet past bij de grootte van je tuin, overlast kan veroorzaken. Dat is uiteraard niet de bedoeling. Denk daarom eens aan een halfhoogstam fruitboom, een sierappel of een krentenboom. Dit zijn een paar voorbeelden van mooie kleine bomen.
3. Zet tuinplanten dicht bij elkaar. Hierdoor heeft onkruid minder kans om te groeien en droogt de grond minder snel uit.
4. Haal eens een paar stoeptegels uit de bestrating. Haal de rode/gele grond eruit en vul deze met potgrond en benut de vrijgekomen ruimte voor bijvoorbeeld een klimroos (tegen de muur), vlinderstruik, hortensia of éénjarigen. Het geeft de tuin al een heel ander aanzicht en het brengt weinig werk met zich mee.

5. Heb je last van slakken in de planten? Strooi dan eens koffiedik rond de plant. Let wel op dat het koffiedik is van cafeïne koffie. Het is namelijk de lucht van de cafeïne waar slakken een hekel aan hebben.
6. Snoei de takken die jou of de burens in de weg zitten weg. Dit voorkomt ergernis. Wees niet te voorzichtig. Verwijder onkruid en maai het gras bijtijds. Jouw tuin ziet er dan al veel beter uit.
7. In het voorjaar en de zomer heb je de neiging om planten te kopen die op dat moment in bloei staan. Vergeet niet dat het in de winter ook mooi is om een aantal bladhoudende planten in de tuin te hebben.

WAT DOET MEER GROEN IN JE TUIN?

VOORKOMT WATERSCHADE
In een groene tuin neemt de bodem het water op, dat voorkomt waterschade en hogere verzekeringskosten.

GAAT HITTESTRESS TEGEN
Meer groen zorgt voor een koelere omgeving.

Vorkomt ziekenhuisopnames tijdens hittegolf.

Een boom kan de temperatuur al 3.1 graden laten dalen.

MEER BIODIVERSITEIT
Als elke tuin gevarieerd groen bevat, dan is de stad opeens een goede leefomgeving voor alle beestjes hiernaast.

een boom geeft zuurstof!

GEZONDERE LEEFOMGEVING VOOR DE MENS

Groen voorkomt stress en zorgt voor een betere weerstand, meer beweging en een schonere lucht.

en meer contact!

neemt CO2 op

Deze editie van (be)leven is een uitgave van SallandWonen. Niets uit deze uitgave mag zonder schriftelijke toestemming van de uitgever worden overgenomen en vermenigvuldigd.

Redactie en vormgeving
N35 Creatief

Fotografie
Stefan Kemper Fotografie

SallandWonen
Bezoekadres
Domineeskamp 1, 8102 CC Raalte

Telefoon
0572 348 348

E-mail
info@sallandwonen.nl

Website
www.sallandwonen.nl

Openingstijden
Maandag t/m donderdag
8.00 – 16.30 uur
Vrijdag
8.00 - 12.00 uur

Voor onderstaande reparatieverzoeken kunt u rechtstreeks bellen met:

Storing cv-ketel
Installatie Techniek Raalte (ITR)
0572 353 225

Verstopping riool en afvoeren
Ontstoppingsbedrijf Van Riel
0570 531 407

Glasschade (alleen voor deelnemers glasverzekering)
De glaslijn
0800 020 50 50

Storing watermeter of hoofdkraan
Vitens
0800 0359

Voor overige spoedreparaties buiten kantoor tijden kunt u altijd 0572 – 348 348 bellen. U wordt dan doorverbonden met de Meldkamer. Zij helpen u verder.

Xoffe €1
Thee €1
Colaol Smash
↑
stronghold
&
light